

Stanowisko Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego i Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków

w sprawie artykułu pt. *Cukrzycę da się pokonać!*, opublikowanego w tygodniku ANGORA (wydanie z dnia 14 lipca 2019 nr 28)

Z poczucia obowiązku i troski o dobro chorych na cukrzycę w Polsce apelujemy o sprostowanie informacji, które zawarte zostały w opublikowanym artykule zatytułowanym *Cukrzycę da się pokonać!* Szczególnie niebezpieczna jest informacja na okładce anonsująca artykuł, a mianowicie „Insulina i tabletki obniżające poziom glukozy tylko pogarszają stan chorego; Post lekarstwem na cukrzycę!”. Taka treść stanowi zagrożenie, gdyż zachęca chorych na cukrzycę do przerywania terapii lekami, w tym insuliną. Odstawienie insuliny u chorego wymagającego jej stosowania może w krótkim czasie, zwłaszcza przy równoczesnym głodzeniu, doprowadzić do cukrzycowej kwasicy ketonowej, będącej ostrym powikłaniem nieleczonej cukrzycy i stanem bezpośredniego zagrożenia życia. To nie odkrycie i sensacja, że poszczenie leczy cukrzycę, tylko wyraz braku wiedzy w temacie.

Opublikowany w tygodniku artykuł zawiera szereg nieprawdziwych informacji opartych o fałszywe przesłanki, a jego autorka podważa zasady terapii cukrzycy typu 2, które oparte są na dowodach naukowych i rekomendowane przez towarzystwa naukowe na całym świecie.

Leczenie cukrzycy jest procesem złożonym, obejmującym edukację, prowadzenie zdrowego stylu życia, farmakoterapię uwzględniającą indywidualne potrzeby pacjenta oraz samokontrolę glikemii.

U chorych na cukrzycę typu 1 zalecana jest intensywna insulinoterapia, w której wyedukowany pacjent dobiera dawki insuliny do potrzeb organizmu. Zdrowe żywienie i systematyczna aktywność fizyczna oraz utrzymywanie prawidłowej masy ciała i samokontrola glikemii są ważnymi elementami kompleksowego leczenia.

U chorych na cukrzycę typu 2 jest prawdą, że kluczem do sukcesu terapii jest redukcja masy ciała, a ograniczenie fruktozy i przetworzonych węglowodanów w diecie zmniejsza hiperinsulinemię. W artykule podano natomiast błędne informacje dotyczące farmakoterapii cukrzycy typu 2. Metformina zalecana chorym na cukrzycę typu 2 od rozpoznania choroby nie powoduje tycia, a wręcz odwrotnie może ułatwić redukcję masy ciała. W badaniach klinicznych wykazano, że stosowanie metforminy przy równoczesnym przestrzeganiu zaleceń dietetyczno-ruchowych wpływa korzystnie na przebieg naturalny choroby. Metformina zwiększa wrażliwość na działanie insuliny i hamuje wątrobową produkcję glukozy, niwelując jeden z mechanizmów generujących hiperglikemię w cukrzycy. Progresja cukrzycy typu 2, do której przyczynia się m.in. nieprzestrzeganie przez chorych zaleceń dotyczących żywienia i systematycznej aktywności fizycznej, charakteryzuje się pogłębiającym deficytem insuliny. Na drugim etapie wykorzystywane są leki usprawniające wydzielanie przez komórki beta wysp trzustki insuliny i jej działanie. Niektóre z grup leków dodawanych do metforminy tj. analogi glukagonopodobnego peptydu 1 (GLP-1) i flozyny ułatwiają redukcję masy ciała, a co ważniejsze mają udowodnione korzystne działanie na serce i naczynia krwionośne oraz nerki. Rozpoczęcie leczenia insuliną u chorego na cukrzycę typu 2 często jest koniecznością związaną z postępowaniem choroby i zmniejszeniem zdolności komórek beta trzustki do produkcji insuliny. Na zaawansowanym etapie choroby podawanie insuliny jest warunkiem przeżycia także dla osób z cukrzycą typu 2. Nie można głosić, że post i głodówka zastąpią tabletki i insulinę, gdyż takie twierdzenia są wysoce destrukcyjne i osłabiające działania promujące i motywujące chorych do dobrego leczenia, co ma zapobiec progresji choroby i jej powikłań.

W imieniu
Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego

Prof. dr hab. n. med. Dorota Zozulińska-Ziółkiewicz
Prezes PTD

W imieniu
Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków

Mgr Anna Śliwińska
Prezes Zarządu Głównego PSD